

че публикуваният труд има за цел да допринесе поне малко за румъно-българското сближение. Покрай чисто историческите сведения в книгата са дадени доста подробно и сведения за културния живот на българите през XIX век на румънска територия.

За да допълни изнесеното в този свой труд, авторът пише в периода от 1923 до 1931 год. ред статии под общо заглавие *Contribuții la rolul României în epoca de regenerare a Bulgariei*¹. Сведения за историята и културата на българския народ и взаимните им влияния в областта на изкуството авторът дава и в други свои работи².

След 1944 год. акад. П. Константиnescу-Яш продължава да пише все така неуморно на теми, засягани от него и по-рано, и да допринася за затвърдяване на приятелските връзки между българи и румъни. В 1952 год. той бе избран за член на БАН.

На 21 септември 1921 год. българският народ и култура претърпяват голяма загуба: умира най-крупният български писател и поет Иван Вазов, чието дело е било оценено още от съвременниците му. Говорейки за творчеството на Иван Вазов, проф. Динев характеризира грамадното литературно наследство, завещано от него, по следния начин: «Като дъб, широко разтлял клони над българската земя, той е обхващал с корените си всички области на нашата литература, стъпил е в нея като изполин, върху чиито огромни плещи се изгражда цялото ѝ понататъшно развитие»³.

Към голямата загуба и болка на българския народ румънската преса не остава индиферентна. В много списания и вестници намираме ред съобщения, написани с дълбоко съчувствие и искрени съжаления за смъртта на Вазов.

Вестник «Dacia» (1921, 28 septembrie), публикува статия без подпис, в която се съобщава с извънредно топъл тон за смъртта на «очарователния новелист Иван Вазов». Статията завършва с думите: Вазов «беше един приятел на Румъния и е писал интересни неща за страната, която по време на емиграцията му оказва гостоприемство».

На 29.IX.1921 год. във вестник «Dimineața» е поместена статията на Василе Савел. Авторът ѝ с дълбоко съчувствие съобщава за смъртта на Ив. Вазов: «това е писател, обичан и уважаван от своя народ, който е виждал в него своите национални възжелания. С него цели поколения изживяха радостни и пълни с ентузиазъм времена. В трудни часове той беше душата на родината си и със словото си окуражаваше народа».

За смъртта на Вазов и съвсем накратко за творчеството му съобщава и вестник «Ideea europeană» (1921, бр. 76). Същият вестник (бр. 77) в колоната «Revista săptămânii» под общо заглавие *De prin străinătate* съобщава за юбилей на Цанко Церковски по случай 30-т годишната му литературна дейност.

¹ «Arhiva», Iași, в броевете от м. април 1922 г., м. октомври 1923 г. и януари 1931 год.

² *Pagini din istoria contemporană*, București, 1920—1921; *Din relațiile artistice româno-bulgare*, Chișinău, 1928; *Monumente de artă românească în Bulgaria*, Iași, 1931 и др.

³ *Поемите на Иван Вазов*, в «Литературни образи», София, 1957, стр. 199.